

Mikko Heikka
Uskonnot kohtaavat

Uskonnoista on tulossa yhä tärkeämpi osa erilaisien globaalien ongelmien ratkaisua. Niiden vuorovaikutuksella on olennainen merkitys maapallon tulevaisuudelle.

Jarmo Hietalahti
Huumorin ja naurun filosofia

Huumori voi palvella vallan välineenä mutta tarjota myös kanavan valtaapitävien arvosteluun. Kirjassa huumoria tarkastellaan Aristoteleesta Monty Pythoniin. Mukana on myös tunnettujen suomalaiskoomikoiden haastatteluja.

Perkkokaupan

18

Tiedon puolella.

ANIMAATIOELOKUVA Another day of life vie Angolan sisällissotaan.

Journalistit sodan jaloissa

PUOLALAINEN sotareportteri **Ryszard Kapuściński** oli usein paikalla siellä, missä vallasta kamppailtiin ase-in. Syksyllä 1975 hän matkusti Angolaan, joka oli juuri itsestäytymässä.

Kapuściński vietti Angolassa kolme kuukautta ja kirjoitti kokemuksistaan kirjan. Yli 40 vuotta myöhemmin valmistunut animaatioelokuva *Another Day of Life* seuraa Kapuścińskia, joka pyrkii raportoimaan konfliktista usein oman henkensä uhalla.

Jos *Another Day of Life* esittääkin päähenkilönsä klassisena sänkaritoimittajana, toinen Rakkautta & anarkiaa -festivaalin ohjelmistoon tiensä löytänyt animaatioelokuva *Chris the Swiss* kertoo hyvin toisenlaisen tarinan. Myös sen keskiössä on sotareportteri, sveitsiläinen **Christian Würtenberg**, joka lähti seuraamaan Jugoslavian sisällissotaa.

Würtenberg löydettiin murhattuna, yllään Kroatian puolella taistelleiden palkkasotilaiden käyttämä uni-vormu. Ohjaaja **Anja Kofmel** on Würtenbergin serkku, joka yrittää tehdä selkoa siitä, mihin ja miksi Würtenberg sekaantui.

Molemmat elokuvat yhdistelevät animaatiota ja haastatteluja. Kapuścińskin matkakumppani **Arturo** muistelee kaksikon kokemia kauheuksia. Kofmelin elokuvassa tavataan entisiä palkkasotilaita ja puhelimitse suunvuoron saa jopa elinkautistuomiotaan istuva **Ilich Ramírez Sánchez**, paremmin Carloksena tunnettu terroristi.

Anja Kofmel: *Chris the Swiss*, 2018.

Raúl de la Fuente, Damian Nenow: *Another Day of Life*, 2018.

JUHA MÄKINEN/UP

Rakkautta & anarkiaa -festivaali Helsingissä 20.–30. syyskuuta.

50 VUOTTA SITTEN

PUOLUEETON PÄRJÄÄ YK:SSA

Suomi valittiin loppuvuodesta 1968 YK:n turvallisuusneuvoston jäseneksi vuosille 1969–1970. Klaus Törnudd pohti Ulkopoliitikka-lehdessä 3/1968, millaisen roolin Suomi turvallisuusneuvostossa ottaa.

»Ne jotka ovat arvostelleet Suomen hakeutumista turvallisuusneuvoston jäseneksi, ovat lähinnä olleet huolestuneita siitä, miten Suomi 'pärsjää', jos turvallisuusneuvosto jälleen tulee olemaan ankan idän ja lännen välisen kylmän sodan foorumina. Tämän johdosta voidaan ensimmäkin todeta, että jommankumman osapuolen kannattaminen sellaisessa riidassa, joka ei kuitenkaan voi johtaa päätökseen, itse asian kannalta tietenkin on hyödytöntä. Suomen puolueettomuuspolitiikka on tällaisissa tilanteissa täysin tarkoituksenmukaista, ja sitä voidaan soveltaa turvallisuusneuvostossa yhtä hyvin kuin muissa YK:n elimissä.»

»Jos tämä myönnetään, ei mahdolliselle huolestumiselle jää muuta perustetta kuin ehkä se, että Suomen tai joidenkin muiden maiden yleinen mielipide joskus saattaa pettyä odotuksissaan että Suomi 'ottais selvän kannan' joissakin huomiota herättäneissä idän ja lännen välisissä kiistoissa. Ongelma supistuu tällöin itse asiassa Suomen ulkopoliittikan perusteiden tunnetuksi tekemiseen.» UP